

δύο έπιτροπα, ή μενίνα συνενοηθῆ μὲ τὸν πλοίαρχον, ή δὲ ίνα φροντίζῃ περὶ τῶν ἐπιβατῶν. Ὄνομάσθη πρόεδρος τῆς δευτέρας, καὶ ἐπιεκέπτουμεν τὸ πλοῖον, ὅπως ἵδω πολὺ ἡ κατάστασις του. Βλέπει τότε καταστροφὴν τὴν ὄπαίκαν ἦτο ἀδύνατον νὰ φραγτασθῇ. Αἱ φιάλαι, τὰ πινάκια, τὰ ἔργαλεῖα παντὸς εἶδους κυλίονται ἀδικηόπως καὶ προξενοῦσιν ἀνεκδιήγητον πάταγον, τὸν ὅποιον αὐξάνει κινέτιον περιέχον πολλῶν χιλιάδων λιτρῶν κηνοία, καὶ δύκανδεστάτη σιδηρᾶ ἄλυσις. Κατοφθύνωμεν καὶ τακτοποιοῦμεν αὐτὰ, καὶ λαμβάνομεν προφυλάξεις κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, ἵτις μόνη λείπει ίνα ἐπιστέψῃ τὴν συμφοράν. Ἐν τοσούτῳ ἥλθεν ἢ νῦν... νῦν ἀκοίμητος!

» Τὸ Σάββατον περὶ τὴν 5 καὶ 1/2 φίλος ἐλθῶν εἰδοποίητεν ἡμᾶς ὅτι τὸ ὕδωρ κατεπόνησε τὰς ἀντλίας, ὅτι ἐλεύθερη πᾶσα σωτηρίας ἐλπίς, καὶ ὅτι προκειται περὶ τῆς καταβιβάσεως τῶν λέμβων εἰς τὴν θάλασσαν. Ὁποία εἴδησις!

» Ἀναβιβίνω μετὰ σπουδῆς εἰς τὸ κατάστρωμα καὶ μανθάνω ὅτι ἡ εἰδησίς δὲν ἦτο ἀληθής· ἡ θάλασσα δὲν κατεπόνησε μὲν τὰς ἀντλίας, ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ θυρίδες εἶναι ἀνοικταί, τὰ κύματα εἰσβαλλουσιν ἀνηλεῖς καὶ προξενοῦσι μέγαν κρότον. Καὶ ἡλαττώθη μὲν ἡ τρικυμία, ἡ λαῖλαψ ὅμως ἐξακολουθεῖ. Ἡ διεύθυνσις καὶ τοῦ ἀνέμου καὶ τοῦ πλοίου μετεβλήθη χθὲς μὲν διευθυνόμεθα πρὸς βορράν, σήμερον δὲ πρὸς τὸ δυτικούτερον. Μόνην ἐλπίδα ἔχομεν τὴν συνάγνησιν πλοίου, καὶ ὅμως ἀπέγομεν ἀπὸ τῆς συνήθους ὁδοῦ. Ὅλοι στρέφομεν τὰ βλέμματα πρὸς τὸν ὄριζοντα, καὶ δῆλοι τρέμοντες παρατηροῦμεν τὸν ἀγαντὸν ὄκεανόν.

» Αλλὰ νέον τι συμβάν καλεῖ ἀλλαχοῦ τὴν προσοχήν. Ἐπειδὴ ἡ θάλασσα εἰσέβαλεν εἰς δλους τοὺς κοιτῶνας καὶ κατέβρεξε τοὺς ἐπιβάτας, οὐδέλησαν νὰ ἀλλάξωσιν ἔνδυμα. Ἀλλ' ὅτε ἤνοιγη ἡ ἀποθήκη τῶν σκευῶν, ἀνεξήγητόν τι παρουσιάσθη εἰς τοὺς ὄφθαλμούς. Τὸ μὲν ὕδωρ εἰσβαλὼν καὶ εἰς αὐτὴν ἀρθοντον συνεπάραξε τὰ κινώτια, ὁ δὲ σάλος συγκρούων ασοδρῶς αὐτὰ ἐπὶ 24 ὕρας ἐντὸς περισχῆς 60 ποδῶν, συνέτριψε καὶ κινώτια καὶ σάκκους καὶ εἴτι ἀλλο, καὶ συνεζύμωσεν αὐτὸις ὅστε καὶ ὁ δυνατώτερος ἀτμοκίνητος μῆλος δὲν θὰ τὰ ἐλέσινεν εἰς τοιοῦτον βαθμόν. Τρέγω καὶ ἐγὼ νὰ ἴδω τὶ ἀπέγειναν τὰ σκεύη μου, ἀλλὰ ποῦ νὰ εὑρεθῶσι; Τὰ θεατρικὰ ἱμάτια γυναικάς τυνος εἶναι περιτυλιγμένα εἰς ὑποδήματα ἀνδρικά· ποῦ μὲν ἔβλεπες τεμάχια πίλου, ποῦ δὲ οὐράνια ἔνδυματα. Εἶδον πολλοὺς ἀνασκαλεόντας διὰ βάθεων τὰ βάκη ὅπως εὑρώσι τὰ χρήματά των ἀλλὰ πῶς θὰ δικυρίνη ἔκαστος τὰ ἴδια;

» Η θάλασσα πραύνεται ἔτι μᾶλλον καὶ ἀναγεννᾶται ἡ ἐλπίς. Μηχανικός τις Ἀμερικανός, βοηθούμενος καὶ παρὰ τῶν μηχανικῶν τοῦ πλοίου, καταγίνεται εἰς ἐπισκευὴν τοῦ πηδαλίου. Ἐν τοσούτῳ κατασκοποῦμεν τὸν δρίζοντα, καὶ ἀναπετῶμεν σημαίας δεκτυνούσας ἀπορίαν.

» Τὴν 9 1/5 ὕραν ἀκούεται φωνὴ π.λοῖον! π.λοῖον! οἵλοι τρέχομεν τὸ εἶδομεν, καὶ αὐτὸς εἴδεν ἡμᾶς καὶ πλησιάζει. Εἶναι μικρὸν βρίκιον. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναγεννᾶται ἡ ἐλπίς, καὶ ίδοις ἀσπασμοῖ καὶ προσκ-

γορεύσαις. Αἱ γυναικίκες δακρύουσιν ὑπὸ χαρᾶς, καὶ ἀποσύρομεθαί εἰς τοὺς κοιτῶνας χαίροντες ὅτι ἐσώθημεν.

» Τὴν δὲ Κυριακὴν ἡ θάλασσα γαληνὴ ὑπωσοῦν, καὶ εὐρισκόμεθα εἰς τὴν πρέπουσαν ὁδόν. Ερωτῶ τὸν ιατρὸν πόσους ἐπεσκέψθη, καὶ μοι ἀπεκρίθη «Εἷκοσιεπτά, τοὺς βαρύτερον τραυματισθέντας» διότι καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἔπαλιον. » Αρτον δὲν ἔγομεν ἀπὸ δύο ἡμέρων, διότι καὶ ὁ ἀρτοποιὸς ἐτρυμματίσθη δεινῶς. Πίθαι ζύλινοι περιέχοντες δίκηρον σέρουνται εἰς μέρη προστὰ ὅπως λαμβάνῃ ἐξ αὐτῶν ἔκαστος. Ἀμερικανός τις ιερεὺς ψάλλει λειτουργίαν.

» Φωνὴ ἀγαλλιάσσεως ἀντηγεῖ. Τὸ πλοῖον προσβαίνει τέλος πάντων, διότι ἐπεσκευάσθη τὸ πηδάλιον καὶ στρέφεται ὁ ἔλιξ· ἀπέγομεν 200 μίλια ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Κλάρ. Ἡ πανεργύριμεθαί εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἡ θάλασσα εἶναι δύσια, καὶ λάμπει ἡ σελήνη. Συνεργύμεθα εἰς τὴν πρύμναν εἴθημοι καὶ φαιδροί.

» Τὸ πλοῖον ἔρθατε τὴν Τρίτην εἰς Βασιλόπολιν (εἰς Ἰρλανδίαν).

» Λί ζημίαι εἶναι μεγάλαι· καὶ τὸ πηδάλιον καὶ οἱ τροχοί, καὶ δῆλα μέρη τοῦ πλοίου εἰ καὶ σιδηρᾶ συνετρίβησαν ὡς ἀράγγων.

» Ἀποβάντες εἰς τὴν ξηρὰν οἱ ἐπιβάται συνεκρότησαν συνέλευσιν, κατέκριναν τὴν ἐσωτερικὴν διασκευὴν τοῦ πλοίου, καὶ ἀπήτησαν νὰ ἐξετασθῶσι πάρα τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τὰ περὶ αὐτῆς. Ἐψήφισαν δὲ δικούμυμος εὐχαριστίας ὑπὲρ τῆς γενναιότητος, τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς ἐμπειρίας τοῦ διευθύνοντος τὸν Μέγαν Ἀρατολίκον πλοιάρχου Walker. »

Κατὰ τὴν γενομένην ἐκτίμησιν, ίνα ἐπιδιορθωθῶσιν αἱ ζημίαι τοῦ Μεγάλου Ἀρατολίκου ἀπαιτοῦνται ἐπτακόσιαι χιλιάδες δραγμῶν.

ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Πατριάρχης Ἀντιοχείας.

—οοο—

Καὶ μετὰ τὴν ὑποδούλωσιν τῆς ἀνατολῆς, καὶ μετὰ τὴν ἐκ ταύτης ἐπελθούσαν ἀμάθειαν, οὐδέποτε ἐξέλιπον ἀπὸ τῆς ὁρθοδόξου ἐκκλησίας κληρικοὶ ἐπιφανεῖς ἐπὶ τὰ παιδεῖα καὶ εὔσεβεια καὶ φιλογενεῖα. Οἱ ἀξιάγαστοι δὲ οὗτοι ἄνδρες, οἱ ὄντως εὐεργέται τῶν δούλων χριστιανῶν, οὐ μόνον ἱεροκηρύττοντες καὶ γράφοντες συνετέλεσαν εἰπερ τις καὶ ἄλλος εἰς ὑποστήριξιν τῆς Ιερᾶς θυμῶν θρησκείας καὶ τὴν ζωπόργους τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην, ἀλλὰ καὶ σχολεῖα κατήρτισαν καὶ ἐξ ιδίων διετήρουσαν, καὶ βιβλία ἀδροῖς ἀναλώματιν ἐθηκοσίευσαν, καὶ πτεργοὺς μαθητὰς ἐθρεψάν, καὶ λογίους συνέδραμον, καὶ ταῦτα πάντα μεταξὺ κινδύνων καὶ διωγμῶν, τοὺς ὄποιους μετὰ πλείστης γενναιότητος κατεφρόνησαν χάριν τῆς θρησκείας καὶ τῆς πατρίδος. Τὸ ἀξιόν δὲ σημειώσεως εἶναι ὅτι τὴν περὶ ταῦτα σπουδὴν μετέδιδον διὰ τοῦ παραδείγματος καὶ πρὸς τοὺς ἀμοιρίσαντας, διὰ τὰς περιστάσεις, παιδείας κληρικοὺς, οἵτινες καὶ αὐτοὶ ἡμιλλῶντο ν' ἀναδειχῶσι

κατὰ τὸ αἰσθημα καὶ τὰ ἔργα ἐράμιλλοι ἔκεινοι. Διὸ, ἐὰν ἔξετάσωμεν τὰ πρὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ἐκδοθέντα συγγράμματα, θέλομεν ἀπορήσει μανθάνοντας διὰ πλείστα ἐξ αὐτῶν ἐτυπώθησαν τὴν δαπάνην κληρικῶν, καὶ πολλάκις οὐχὶ ἵνα πωληθῶσιν ὅλλ' ἵνα διαγεμηθῶσι διωρεάν. Τὸ καθ' ἡμᾶς, ἐθκυμάσαμεν φέρεποτε τὴν εὐγενῆ ταύτην φιλοτιμίαν, τῆς μετεῖχον καὶ οἱ τότε καλούμενοι ἀρχοντες; καὶ οἱ ἐμπόροι. Ολίγιστα βιβλίκι ἔξεδίδοντε ύπὸ τυπογράφων, καὶ πλὴν τούτων ὅλα τὰ λοιπὰ ἔκοσμοῦστο διὰ τοῦ ὄντος ἀρχιερέως, ιερέως, ἐμπόρου ἢ ἀρχοντος. Τὴν εὐγένειαν τοῦ σκοποῦ ἔξηγένειν ἐπὶ μᾶλλον ἢ τοῦ τρόπου, καὶ δικαίως παρεδόθησαν εἰς τὰς μεταγενεστέρχες γενεάς τὰ ἐπὶ τῶν κεφαλίδων τῶν βιβλίων κεχεκρυμένα ὄνόματα αὐτῶν, ἐνῷ τὰ τῶν δαπαγώντων ἀδιεκρίτως σήμερον χάριν ἀπλῆς ἀμοιβῆς τοῦ στήθους θέλουσιν ἀπολεσθῆσις αἰῶνας.

Μεταξὺ δὲ τῶν πεπαιδευμένων καὶ φιλογενεστάτων τούτων κληρικῶν κατατάσσομεν ἐν τοῖς πρώτοις καὶ τὸν εὐκλεῶς ἀναβαίνοντα σήμερον τὸν ιερὸν Θρόνον τῆς Θεουπόλεως Ἀντιοχείας, τὸν Μακαριώτατον λέγομεν Πατριάρχην ΙΕΡΟΘΕΟΝ, οὐ τινος παρακράτομεν τὸ σπιτὸν δμοίωμα. Μόλις ἀνηγορεύθη Πατριάρχης, πολλὰ μάλιστα παρακληθεὶς εἰς τοῦτο, καὶ πρῶτον ἔργον αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἡ ἐν Δαμασκῷ σύστασις Ἑλληνικῶν καὶ Ἀραβικῶν σχολείων εἰς τῆς Ἑλληνικῆς μάλιστα τὴν διάδοσιν τοτεῦτην ἐπιμέλειαν καὶ τοσαύτας δαπάνας κατέβαλεν, ὥστε οὐ μόνον ἡ θεία ιερουργία τελεῖται ἐλληνιστι, ἀλλὰ καὶ πλείστοι τῶν ιερέων ἐδιδάχθησαν τὴν γλῶσσαν τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ καθ' ὅδὸν συγνάκις ἀπαντᾶ ἐλληνικὴν περιηγητὴς Ἀραβις, ἐννοοῦντας τὴν φωνὴν τῆς πατρὸς αἵτοι. Τοιεῦτα πράττων ὁ Πατριάρχης ἀναδεικνύεται ἀξιος διάδοχος ἐνδόξων αὐτοῦ προκατόχων, καὶ ζηλωτὴς τῆς πίστεως ἦν πρῶτον εὐκριγέλισαντο ἐν Ἀντιοχείᾳ οἱ κορυφαῖοι τῶν ἀποστόλων.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐν Συρίᾳ ἀρχαὶ ὁ μακαριώτατος Ιερόθεος ἐτυχεν ἀπὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν δι' ὑποθέσεις τοῦ κοινοῦ. Ἀλλὰ σπεύσας μετὰ τὸ τρισιερὸν ἀκουσμα ἐπανῆλθεν ἵνα παραμυθίσῃ τὸ ποι-

μνιον αὐτοῦ. Λόν καὶ ἡ μητρόπολις εἶχεν ἀνασκαφή εἰχον δὲ διαρκαγῆ καὶ τὰ ιερὰ ἀμφια καὶ πᾶσα ἡ περιουσία τοῦ Πατριάρχου, οὐδὲν ἡττον ἀφιερώθη ὅλος φυχῆ τε καὶ σώματι εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῶν οἰκτρῶν λειψάνων τῆς Θηριώδους σφραγῆς, καὶ διὰ τοῦ παραδείγματος καὶ τῆς ὑπὸ τὴν πατρικὴν αὔτου προστάσιαν γενομένης δικαιίας διανομῆς τῶν βοηθημάτων, καὶ πολλῶν ζένων τὴν φιλάνθρωπον συνδρομὴν προσκάλεστε. Πολλοὶ ἐνθυμοῦνται βεβαίως τὴν χριστιανικωτάτην πρᾶξιν Ἀγγλου κουακέρου, δεστις μεταχθάς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐν Βηρυττῷ ἐμπορευομένου δμογενοῦς Κ. Ν. Τζίφου, ἀνδρὸς τιμῶντος τὸ Ἑλληνικὸν ὅνομα κατὰ τὰ μέρη ἔκεινα, ἀφῆκεν οὐδούκοντα λίρας χάριν δικαιομῆς, καὶ ἀνεγέρτησε μὴ θελήσας καὶ τὸ ὅνομα αὐτοῦ νὰ καταστήσῃ γνωστὸν πρὸς τοὺς εὐεργετηθέντας.

Άλλὰ καὶ πρὸ τῆς ἀναβάσεως αὐτοῦ εἰς τὸν Θρόνον τῆς Ἀντιοχείας ὁ Πατριάρχης Ιερόθεος ἔδωκε δείγματα τῆς εὐτείχειας καὶ φιλογενείας αὐτοῦ, ἀπονεμών ιδίως ἀξιολόγους ὑπαρκείας εἰς τὸν Θρόνον τῶν Ιεροσολύμων. Μεταβέτες ἐν Ρωσίᾳ ἐτυχεν εύμενεστάτης ὑποδοχῆς, παρὰ τῷ αὐτοκράτορι μάλιστα Νικολάῳ, δεστις καὶ διὰ παρασήμων ἐτίμησεν αὐτὸν, τιμήσας οὕτω τὴν παιδείαν, τὴν εὐσέβειαν καὶ τὸν ζῆλον αὐτοῦ.

Διαμένων σήμερον καρτερικῶς ἐν Συρίᾳ, καὶ ὡς δὲλλος μάρτυς παλαίων ἀνενδότως ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν κατὰ τῆς ἐνθεομάνιας καὶ τῆς θηρι-

δίας, καθίσταται ἀξιος τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης παντὸς τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος, καὶ καύχημα τῆς Ἑλληνικῆς χώρας οἵτις ἐγέννησεν αὐτόν (*).

ΑΙΘΙΟΠΙΚΑ.

—ooo—

Περὶ τῆς Αιθιοπίας, ἀξιολόγου τῆς Ἀφρικῆς μέρους, μετ' οὐ ἀνέκαθεν ἔχει ὁ Ἑλληνισμὸς φιλικὰς σχέσεις διὰ τῆς ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς, ζητοῦμεν ἀπὸ πολλῶν ηδη ἐτῶν πληροφορίας, παρὰ τῶν ἐν

(*) Ἐγεννήθη ἐν Γενοχώροις, ἐν Θείᾳ.

Ιερόθεος Πατριάρχης Αιτιοχείας.